El Sant sudari de Leonardo Da Vinci

Autor:
Data de publicació: 26-12-2013

Descriu la tasca d'investigació forense desenvolupada a Itàlia sobre "El Sant sudari" que seria obra de Leonardo Da Vinci
The Turin Shroud was faked by Renaissance artist Leonardo da Vinci using pioneering photographic techniques and a sculpture of his own head, a television documentary claims.

?26-12-2013?? (2574 conferències)?
Categoria: Leonardo

?SUDARI DE LEONARDO DA VINCI?

Descriu la tasca d'investigació forense desenvolupada a Itàlia sobre "El Sant sudari" que seria obra de Leonardo Da Vinci

?EL SUDARI DE TORÍ VA SER FALSIFICAT PER LEONARDO??

? Direcció: Alastair Jamieson?

?7:49AM BST 01 juliol 2009?

?El Sudari de Torí va ser falsificat per l'artista renaixentista Leonardo da Vinci utilitzant tècniques fotogràfiques pioneres i una escultura del seu propi cap, segons un documental televisiu.?

L'artefacte ha estat considerat per generacions de creients com el rostre del crucificat Jesús?? ??Foto: GETTY/CHANNEL FIVE?

?Un estudi dels trets facials suggereix que la imatge de la relíquia és en realitat la pròpia cara de Da Vinci que podria haver estat projectada en el drap.?

?L'artefacte ha estat considerat per generacions de creients com el rostre del Jesús crucificat que hi estava embolicat, però la datació per carboni dels científics apunta a la seva creació a l'edat mitjana.?

?L'artista nord-americana Lillian Schwartz, consultora gràfica de l'Escola d'Arts Visuals de Nova York que va saltar a la fama en la dècada de 1980 quan va combinar la cara de la Mona Lisa amb un autoretrat de Leonardo, va utilitzar escàners informàtics per demostrar que la cara del Sudari té les mateixes dimensions que la de da Vinci.?

?"Ha coincidit. Estic entusiasmada amb això", va dir. "No hi ha dubte en la meva ment que les proporcions sobre les que Leonardo va escriure es van utilitzar en la creació de la cara d'aquest sudari."?

?Les afirmacions es fan en un documental de Channel Five, que es mostrarà dimecres a la nit, que descriu com da Vinci podria haver cremat els seus trets facials a la roba de lli del Sudari utilitzant una escultura de la seva cara i una càmera obscura - un dispositiu fotogràfic primerenc.?

?Articles relacionats?

?Torí Shroud "pot ser real"?

?10 d'abril de 2009?

?El programa diu que la tela podria haver estat penjada sobre un marc en una habitació enfosquita i recobrida amb sulfat de plata, una substància fàcilment disponible a la Itàlia del segle XV que l'hauria fet sensible a la llum.?

?Quan els raigs del sol van passar a través d'una lent en una de les parets, la forma facial de Da Vinci s'hauria projectat sobre el material, creant una imatge permanent.?

?Lynn Picknett, investigadora i autora de Shroud, va dir: "El faker del sudari havia de ser un heretge, algú sense por de fingir la santa sang redemptora de Jesús.?

?"Havia de tenir una idea de l'anatomia i havia de tenir al seu abast una tecnologia que enganyaria completament a tothom fins al segle XX.?

?Tenia fam de deixar alguna cosa per al futur, de deixar la seva empremta per al futur, no només pel bé de l'art o la ciència, sinó pel seu ego.?

?L'historiador de l'art Nicholas Allen, de la Universitat Metropolitana Nelson Mandela a Sud-àfrica, ha demanat més proves al Sudari per a la presència de sulfat de plata, que provoca una reacció amb els raigs UV del sol.?

?"Si mires el Sudari de Torí com sembla a simple vista, veus una imatge negativa d'un ésser humà, i si fas una fotografia d'això produeixes una imatge positiva d'aquest ésser humà, el que significa que el sudari està actuant com un negatiu.?

?"Això en si mateix és una molt bona pista que es va fer fotogràficament."?

?La datació per radiocarboni el 1988 va mostrar que la tela es va fer entre 1260 i 1390.?

?El programa explica la teoria que la falsificació de Da Vinci va ser l'encarregada de reemplaçar una versió anterior que va ser exposada com una falsa pobra, que havia estat comprada per la poderosa família Savoia el 1453 només per desaparèixer durant 50 anys. Quan va tornar a la vista pública, va ser aclamada com una autèntica relíquia, i els experts diuen que en realitat era la rèplica convincent de l'artista.?

?La professora nord-americana Larissa Tracy, de la Universitat de Longwood a Virgínia, va dir al programa: "Da Vinci tenia les habilitats necessàries. Sabia prou sobre l'anatomia i sobre l'estructura muscular física del cos. Da Vinci tenia totes les habilitats per crear una imatge com el sudari. Si algú tenia la capacitat de treballar amb càmera obscura o tècnica fotogràfica primerenca, era Leonardo da Vinci".?

?No obstant això, el professor John Jackson, director del Torí Shroud Centre de Colorado, que creu que l'article data de l'època de la crucifixió de Jesús, va desestimar les conclusions del programa i va dir que el registre més antic conegut del Sudari apareix en un medalló commemoratiu aconseguit a mitjans del segle XIV i exposat al Museu Cluny de París.?

?"Mostra clarament clergues sostenint el sudari i està datat uns 100 anys abans del naixement de Leonardo. No hi ha cap evidència que Leonardo estigués involucrat en el sudari".?

?El professor creu que la datació per radiocarboni del sudari va ser errònia perquè la mostra estava contaminada.?

?Teories de la formació d'imatges?
?La imatge de la tela és totalment superficial, no penetrant en les fibres de tela sota la superfície, de manera que les fibres de lli i ??cotó?? no estan acolorits. Per tant, el drap no es tenyeix simplement, encara que ??s'han??suggerit moltes altres explicacions, naturals o d'una altra manera, per a la formació de la imatge.?

?Formació miraculosa?
?Molts creients consideren que la imatge és un efecte secundari de la ??resurrecció?? de Jesús, de vegades proposant efectes semi-naturals que podrien haver estat part del procés. Aquestes teories no són verificables, i els escèptics les rebutgen de les mans. Alguns han suggerit que el sudari es va esfondrar a través del cos glorificat de Jesús. Els partidaris d'aquesta teoria apunten a certes impressions ??de raigs X??de les dents i els ossos dels dits. Altres suggereixen que la radiació causada per l'esdeveniment miraculós podria haver cremat la imatge a la tela. Un altre drap conegut com el Sudarium d'Oviedo situat a ??Espanya,??respon a l'argument en contra de la veracitat del sudari a causa del costum jueu d'embolicar per separat el cap.?

?Capa de carbohidrats?
?Una teoria científica que no descarta l'associació del sudari amb Jesús implica els gasos que escapen d'un cadàver en les primeres fases de descomposició. Les fibres de cel·lulosa que componen el drap del sudari estan recobertes amb una fina capa de ??carbohidrats?? de fraccions de midó, diversos sucres i altres impureses. Aquesta capa és molt prima (180-600 nm) i va ser descoberta aplicant microscòpia de contrast de fase. És més prim on es troba la imatge i sembla portar el color, mentre que el drap subjacent no està acolorit. Aquesta capa de carbohidrats seria essencialment incolora, però en alguns llocs ha experimentat un canvi químic produint un color groc palla. La reacció involucrada és similar a la que té lloc quan el ??sucre?? s'escalfa per produir caramel.?

?En un article titulat "El sudari de Torí: una reacció amino-carbonil pot explicar la formació de la imatge".?[10]? Raymond N. Rogers i Anna Arnoldi proposen una explicació natural. ??Les amines?? d'un cos humà tindran reaccions de Maillard amb la capa de carbohidrats en un termini raonable, abans que els productes de descomposició líquida taquen o danyin la tela. Els ??gasos?? produïts per un cos mort són extremadament reactius químicament i en poques hores, en un entorn com una ??tomba,??un cos comença a produir amines més pesades en els seus teixits com la putrescina i la cadaverina. Aquests produiran el color que es veu en la capa de carbohidrats. Però planteja preguntes sobre per què les imatges (tant ventrals com dorsals) són tan fotorealistes i per què no van ser destruïdes per productes de descomposició posteriors (una pregunta obviada si es va produir la Resurrecció, o si un cos va ser retirat de la tela dins del termini requerit).?

?Oxidació automàtica?
?Christopher Knight i Robert Lomas afirmen que la imatge del sudari és la de Jacques de Molay, l'últim Gran Mestre de l'Orde dels ??Templers,??detingut per heretja al Temple de París per Felip IV de França el 13 d'octubre de 1307. De Molay va patir ??tortura?? sota els auspicis del cap inquisidor de França, William Imbert. Els seus braços i cames estaven clavats, possiblement a una gran porta de fusta. Segons Knight i Lomas, després de la tortura de Molay es va col·locar sobre un tros de tela en un llit tou; la secció sobrant de la tela es va aixecar sobre el seu cap per cobrir la seva part davantera i es va quedar, potser en coma, durant potser 30 hores. Afirmen que l'ús d'un sudari s'explica pel Temple de París guardant sudaris amb finalitats cerimonials.?[6]

?De Molay va sobreviure a la tortura, però va ser cremat a la foguera el 19 de març de 1314, juntament amb Geoffroy de Charney, preceptor templer de Normandia. El nét de De Charney era Jean de Charney, que va morir a la batalla de Poitiers. Després de la seva mort, la seva vídua, Jeanne de Vergy, suposadament va trobar el sudari en el seu poder i el va mostrar en una església de Lirey.?

?Knight i Lomas basen el seu argument en part en la datació per radiocarboni de 1988 i mills 1995 investigació sobre una reacció química anomenada autooxidació, i afirmen que la seva teoria concorda amb els factors coneguts sobre la creació del sudari i els resultats de datació per carboni.?

?Producció d'imatges fotogràfiques?

? Alguns espectadors veuen una forta semblança entre aquest suposat autoretrat de ??Leonardo da Vinci?? i l'home del

sudari.?

?Els escèptics han proposat molts mitjans per produir la imatge a ??l'edat mitjana.?? Lynn Picknett i Clive Prince ?[11]? Va proposar que el sudari és potser el primer exemple de fotografia, mostrant el retrat del seu presumpte creador, ??Leonardo da Vinci.?? Segons aquesta teoria, la imatge es va fer amb l'ajuda d'una "llanterna màgica", un dispositiu de projecció simple, o mitjançant una càmera obscura i compostos de ??plata?? sensibles a la llum aplicats a la tela.?

?No obstant això, Da Vinci va néixer un segle després de la primera aparició documentada de la tela. Els partidaris d'aquesta teoria proposen així que la tela original era una falsa pobra, per la qual cosa da Vinci va crear un engany superior i el va substituir, encara que cap informe contemporani indica un canvi sobtat en la qualitat de la imatge. Hi ha a la Biblioteca de Torí una imatge d'un ancià, que es creu que és un autoretrat de Leonardo da Vinci, i com que aquesta imatge representa un home amb celles i pòmuls prominents i barba, alguns hi han vist una semblança amb la imatge del Sudari i han suggerit que, com a part d'un engany complex, (i per treure el nas a l'Església) da Vinci podria haver col·locat el seu propi retrat al Sudari com el rostre de Crist.?

?Cal assenyalar que les teories de Picknett i Prince, atractives com són per a la imaginació, no són preses seriosament per la majoria dels acadèmics. Es basen en moltes suposicions. No és gens segur que la figura representada en el dibuix de la Biblioteca de Torí sigui en realitat Leonardo da Vinci. La idea proposada per ells que Da Vinci era un heretge no cristià o ??pagà?? és igualment rebutjada pels historiadors.?

?Pintura?
?El 1977, un equip de científics seleccionats pel Gremi del Sant Sudari va desenvolupar un programa de proves per dur a terme al Sudari, designat Shroud of Torí Research Project (STURP). El cardenal Ballestrero, arquebisbe de Torí, va concedir permís, malgrat el desacord dins de l'Església. Els científics de l'STURP van dur a terme les seves proves durant cinc dies el 1978. Walter McCrone, membre de l'equip, en analitzar les mostres que tenia, va concloure el 1979 que la imatge està formada per milers de milions de partícules de pigment submicró. Les úniques fibril·les que s'havien posat a disposició per a la prova de les taques eren les que quedaven enganxades a cinta adhesiva dissenyada a mida aplicada a trenta-dues seccions diferents de la imatge. (Això es va fer per evitar danyar la tela.) Segons McCrone, els pigments utilitzats eren una combinació de pintura de tremp d'ocre vermell i vermilió. El Grup d'Òptica Electrònica de McCrone Associates va publicar els resultats d'aquests estudis en cinc articles en revistes revisades per experts.?[12]? STURP, en assabentar-se de les seves troballes, va confiscar les mostres de McCrone i va portar altres científics per reemplaçar-lo. En paraules de McCrone, va ser "expulsat" de STURP, i va continuar defensant l'anàlisi que havia realitzat, convertint-se en un prominent defensor de la posició que el Sudari és una falsificació.?

?Altres anàlisis microscòpiques de les fibres semblen indicar que la imatge està estrictament limitada a la capa de carbohidrats, sense cap capa addicional de pigment visible. Els defensors de la posició que el Sudari és autèntic diuen que cap tècnica coneguda per a l'aplicació manual de la pintura podria aplicar un pigment amb el grau de control necessari en un pla de superfície fibrícula a nanoescala.?

?En el programa de televisió "Decoding The Past: The Shroud of Toin", ??The History Channel?? va informar de la troballa oficial de STURP que no es van trobar pigments en la imatge del sudari, i diversos científics van afirmar aquesta conclusió a la càmera. No es va suggerir cap indici de controvèrsia sobre aquesta afirmació. El programa va declarar que un científic de la NASA va organitzar STURP el 1976 (després de ser sorprès de trobar informació de dimensió profunda codificada dins de la imatge del sudari); No es va fer cap menció al Gremi del Sant Sudari.?

?Emmascarament solar o "teoria de l'ombra"?
?Al març de 2005, Nathan Wilson, un instructor del New Saint Andrews College i sindonòleg aficionat, va anunciar en un article informal a la revista ??Books and Culture?? que havia fet un gairebé duplicat de la imatge del sudari exposant roba fosca al sol durant deu dies sota un full de vidre sobre el qual s'havia pintat una màscara positiva. El seu mètode, encara que certament cru i preliminar, ha atret l'atenció de diversos sindonòlegs, en particular el difunt Dr Raymond Rogers de l'equip original de STURP, i el Dr. Antonio Lombatti, fundador de la revista de sudari escèptic ??Approfondimento Sindone.?? El mètode de Wilson és notable perquè no requereix cap conjectura sobre tecnologies medievals desconegudes, i és compatible amb les afirmacions que no hi ha pigment a la tela. No obstant això, l'experiment no s'ha repetit i les imatges encara no s'han enfrontat a anàlisis microscòpiques i químiques. A més, s'han plantejat preocupacions sobre la disponibilitat o assequibilitat del vidre medieval prou gran com per produir la imatge, i la compatibilitat del mètode amb l'afirmació de Fanti que la imatge original és doblement superficial.?

?Utilitzar un baix relleu?
?Una altra teoria suggereix que el Sudari podria haver estat format utilitzant una escultura ??en baix relleu.?? L'investigador Jacques di Costanzo, assenyalant que la imatge del Sudari sembla tenir una qualitat tridimensional, va suggerir que potser la imatge es va formar utilitzant un objecte tridimensional real, com una escultura. Mentre que embolicar un drap al voltant d'una estàtua de mida natural completa donaria lloc a una imatge distorsionada, col·locar un drap sobre un baix relleu donaria lloc a una imatge com la que es veu al sudari. Per demostrar la plausibilitat de la seva teoria, Constanzo va construir un baix relleu d'un rostre semblant a Jesús i va cobrir un lli humit sobre el baix relleu. Després que el lli s'assequés, el va ensorrir amb òxid fèrric i barreja de gelatina. El resultat va ser una imatge similar a la del Sudari. En lloc de pintar, el baix relleu també es podia escalfar i utilitzar per cremar una imatge a la tela.?

?Segona imatge a la part posterior de la tela?
?Durant la restauració de 2002, la part posterior de la tela va ser fotografiada i escanejada per primera vegada. Giulio Fanti i Roberto Maggiolo, de la Universitat de Pàdua, Itàlia, van publicar troballes que descriuen una imatge al revers, molt més feble que la de l'altra banda, formada principalment per la cara i les mans.?[13]? Igual que la imatge frontal, és totalment superficial, amb coloració limitada a la capa de carbohidrats. Les imatges corresponen, i estan en registre amb, les de l'altre costat de la tela. Cap imatge és detectable a la secció de vista dorsal del sudari.?

?Els partidaris de la teoria de reacció de Maillard assenyalen que els gasos haurien estat menys propensos a penetrar tota la tela en el costat dorsal, ja que el cos s'hauria col·locat en una prestatgeria de pedra. Al mateix temps, la segona imatge fa que la teoria fotogràfica sigui una mica menys probable.?

?Anàlisi del sudari?
?Datació per radiocarboni?
?El 1988, la ??Santa Seu?? va permetre a tres centres d'investigació realitzar de forma independent la datació per radiocarboni en porcions d'un rellotge pres d'una cantonada del sudari. Tots tres, la ??Universitat d'Oxford,??la Universitat d'Arizona i l'Institut Federal Suís de Tecnologia van estar d'acord amb una datació en els segles XIII a XIV (1260-1390), encara que l'anàlisi química publicada recentment (vegeu ??més avall)??indica que la mostra utilitzada era invàlida (és possible que el material utilitzat pogués provenir d'un dels pegats utilitzats per reparar-lo del foc el 1532 - tots els pegats van ser retirats durant una restauració al juny de 2002). La comunitat científica havia demanat a la Santa Seu que autoritzés més mostres, fins i tot des de la part portadora d'imatges del sudari, però aquesta petició va ser rebutjada. Un possible relat de la reticència és que si la imatge és genuïna, la destrucció de parts d'ella amb fins de datació podria ser considerada sacrilegi. Una altra possible explicació és la reticència a tenir el sudari definitivament datat.?

?La datació per radiocarboni en condicions típiques és una ciència molt precisa, i per als materials de fins a 2000 anys d'antiguitat sovint es pot produir datació dins d'un any de l'edat correcta. Però també hi ha moltes possibilitats d'error. Va ser desenvolupat principalment per al seu ús en objectes recentment desenterrats o protegits del contacte humà fins poc abans que es realitzés la prova, a diferència del sudari. Willi Wolfli, director del laboratori suís que va provar el sudari, va declarar: "El mètode C-14 no és immune a la datació molt inexacta quan hi ha problemes no aparents en mostres del camp. L'existència d'errors indeterminats significatius es produeix amb freqüència".?

?RESIDUS BACTERIANS?
?S'han citat diversos fenòmens que podrien explicar possibles cites errònies. Els que donen suport a la formació d'imatges per mitjans miraculosos assenyalen que un esdeveniment singular de resurrecció podria haver esbiaixat la proporció de Carboni-14 en la tela de manera singular. Les explicacions naturalistes de la discrepància inclouen partícules de fum del foc de 1532 i ??residus bacterians?? que no haurien estat eliminats pels mètodes dels equips de prova.?

?L'argument sobre els residus bacterians és potser el més fort, ja que hi ha molts exemples de tèxtils antics que han estat molt maldactats, especialment en els primers dies de les proves de radiocarboni. La més notable d'elles és ??la mòmia?? de 1770 del ??Museu Britànic,??els ossos del qual estaven datats entre 800 i 1.000 anys abans que els seus embolcalls de tela. Evidències pictòriques que daten de 1690 i 1842?[14]? Indica que la cantonada utilitzada per a la datació i de la mateixa manera diverses àrees espaiades uniformement al llarg d'una vora de la tela es manipulaven cada vegada que es mostrava el drap, el mètode tradicional era que fos suspès per una fila de cinc alfils. Aquestes petites àrees de la tela tenien una major probabilitat de contaminació per bacteris i residus bacterians. Els bacteris i els residus associats (subproductes bacterians i bacteris morts) porten carboni addicional i esbiaixarien la data de radiocarboni cap al present.?

?El físic nuclear Harry E. Gove, de la Universitat de Rochester, que va dissenyar la prova de radiocarboni utilitzada, va declarar: "Hi ha un recobriment bioplàstic en alguns fils, potser la majoria". Segons Gove, si aquest recobriment és prou

gruixut, "faria que la mostra de tela semblés més jove del que hauria de ser". Els escèptics, incloent Rodger Sparks, un expert en radiocarboni de Nova Zelanda, han contrarestat que un error de 13 segles derivat de la contaminació bacteriana a ??l'edat mitjana?? hauria requerit una capa aproximadament duplicant el pes de la mostra. Com que aquest material es podia detectar fàcilment, les fibres del Sudari van ser examinades al Centre d'Espectrometria de Masses de la National Science Foundation al Centre d'Excel·lència de Masses de la Universitat de Nebraska. L'examen de pirolisi-espectrometria de masses no va detectar cap forma de polímer bioplàstic en fibres des de les àrees de no imatge o imatge del sudari. A més, l'anàlisi raman de microbi làser a Instruments SA, Inc. a Metuchen, NJ, tampoc va detectar cap polímer bioplàstic en fibres de sudari.?

?PROPIETATS QUÍMIQUES DEL LLOC DE MOSTRA?
?Un altre argument en contra dels resultats de les proves de radiocarboni es va fer en un estudi d'Anna Arnoldi de la Universitat de Milà i Raymond Rogers, becari retirat del Laboratori Nacional de la Universitat de Califòrnia Los Alamos. Mitjançant la fotografia ultraviolada i l'anàlisi espectral van determinar que l'àrea del sudari escollida per a les mostres de prova difereix químicament de la resta de la tela. Citen la presència de tint d'arrel de Madder i mordant d'òxid d'alumini (un agent fixador de tints) específicament en aquest racó del sudari i conclouen que aquesta part de la tela va ser modificada en algun moment de la seva història. Clarament, les reparacions haurien utilitzat materials produïts en o una mica abans del moment de la reparació, portant una concentració de carboni més alta que l'artefacte original.?

?Un estudi de l'any 2000 realitzat per Joseph Marino i Sue Benford, basat en l'anàlisi de raigs X dels llocs de mostra, mostra una costura probable d'un intent de reparació que corre en diagonal a través de l'àrea des de la qual es va prendre la mostra. Aquests investigadors conclouen que les mostres provades pels tres laboratoris estaven més o menys contaminades per aquest intent de reparació. A més, assenyalen que els resultats dels tres laboratoris mostren una esbiaixada angular corresponent a la costura diagonal: la primera mostra a Arizona datada el 1238, la segona a 1430, amb els resultats d'Oxford i Suïssa caient entremig. Afegeixen que la variància dels resultats del C-14 dels tres laboratoris queda fora dels límits de la prova chi quadrat de Pearson, de manera que s'ha de buscar alguna explicació addicional per a la discrepància.?

?Les proves microquímiques també troben traces de vanil·lina a la mateixa zona, a diferència de la resta de la tela. La vanil·lina es produeix per la descomposició tèrmica de la lignina, un polímer complex i constituent del lli. Aquest producte químic es troba rutinàriament en els materials medievals, però no en els draps més antics, ja que disminueix amb el temps. Els embolcalls dels rotlles de la ??mar Morta,??per exemple, no donen positiu per vanil·lina.?

?L'article de Raymond Rogers de 2005 va proporcionar proves químiques aparents que la mostra tallada del Sudari el 1988 no era vàlida.?[15]? També en el document, la seva determinació de la cinètica de la pèrdua de vanil·lina suggereix que el sudari té entre 1.300 i 3.000 anys d'antiguitat.?

?Aquest aspecte de la controvèrsia probablement només pot ser resolt per més proves de radiocarboni, que, com s'ha assenyalat, la Santa Seu no permet en l'actualitat, citant danys sacrílegs a la relíquia. En el seu article de 2005, Rogers suggereix que el carboni elemental en trossos de material carbonitzat extret durant la restauració el 2002 podria ser utilitzat fins a la data del sudari si es neteja utilitzant àcid nítric concentrat.?

?Anàlisi històrica material?
?Segons el mestre restaurador tèxtil Mechthild Flury-Lemberg d'Hamburg, una costura a la tela correspon a un teixit trobat només a la fortalesa de ??Masada,?? prop de la ??mar Morta,??que data del segle I. El patró de teixit, un twill 3:1, és coherent amb el disseny sirià del primer segle, segons l'avaluació de Gilbert Raes de l'Institut de Tecnologia Tèxtil de Gant a Bèlgica. Flury-Lemberg va declarar: "La tela de lli del Sudari de Torí no mostra cap tècnica de teixit o costura que parli en contra del seu origen com un producte d'alta qualitat dels treballadors tèxtils del segle I".?